

AKOS

AGENCIJA ZA KOMUNIKACIJSKA
OMREŽJA IN STORITVE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Poročilo o trgu elektronskih medijev in delu Agencije za prvo četrletje 2017

Ljubljana, maj 2017

Predmetno poročilo je informativne narave. Vsebuje podatke, pridobljene skozi četrletna zbiranja oziroma ki jih pri svojem delu pridobi Agencija ali drugače zbrane podatke. Analize in podatki o odprtih postopkih, ki v tem poročilu niso vključeni, so lahko vključeni v naslednjem ali drugih poročilih Agencije. Agencija si pridružuje pravico odločanja o vsebini svojih poročil.

Kazalo

1.	Uvod	3
2.	Televizijski trg	5
2.1	Javni razpis za dodelitev štirih pravic razširjanja televizijskega programa v digitalni radiodifuzni tehniki na območju RS.....	5
2.2	Gledoskop.....	6
2.3	Nadzor programskih obveznosti televizijskih programov.....	6
2.3.1	Oglaševanje na uro.....	6
2.3.2	Oglaševanje zdravstvenih storitev izven in v programskih vsebinah (t. i. promocijsko umeščanje).....	7
2.3.3	Pravila ravnanja v zvezi z neprimernimi avdiovizualnimi komercialnimi sporočili ob programskih vsebinah, namenjenih otrokom.....	8
2.3.4	Avdiovizualna dela.....	8
2.3.5	Priglasitev avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo.....	9
3.	Radijski trg	10
3.1	Javni razpis za dodelitev radijskih frekvenc za lokalne radijske postaje za analogno zvokovno radiodifuzijo.....	10
3.2	Nadzor programskih obveznosti radijskih programov.....	11
3.2.1	Programske zahteve iz dovoljenj za izvajanje dejavnosti.....	11
3.2.2	Nadzorni postopki nad deleži slovenske glasbe.....	11
3.3	Javni posvet o izvajanju nadzora nad deleži slovenske glasbe.....	12
3.4	Nacionalna glasba – <i>Kaj in koliko?</i> v drugih evropskih državah (analiza).....	13
3.5	Payola – ameriški izum, s katerim se sooča tudi Evropa. Kaj pa Slovenija? (analiza).....	16

1. Uvod

Agencija je pripravila poročilo o svojem delu in določene podatke o trgu elektronskih medijev za prvo četrtnetlje leta 2017.

Četrtnetno poročilo vsebuje pregled novo izdanih radijskih in televizijskih dovoljenj ter opis stanja v zvezi z aktualnimi javnimi razpisi. Na javni razpis za dodelitev štirih pravic razširjanja televizijskega programa v digitalni radiodifuzni tehniki na območju RS sta prispeli dve ponudbi. Aktivnosti komisije za vodenje javnega razpisa še potekajo, sprejem odločitve o dodelitvi pravic se pričakuje v naslednjem četrtnetju. Usklajevanje javnega razpisa za dodelitev radijskih frekvenc za lokalne radijske postaje za analogno zvokovno radiodifuzijo je še v teku, saj Agencija k revidiranemu predlogu pogojev in meril s strani Sveta za radiodifuzijo ni dobila soglasja.

Agencija je v tem četrtnetju nadaljevala s polnjenjem baze Gledoskop s klasifikacijami avdiovizualnih programskih vsebin. Pri tem je bilo ugotovljenih več nepravilnosti in nedoslednosti, zato je z vsemi večjimi izdajatelji organizirala sestanke in jim predstavila svoje ugotovitve. Ker so vse televizijske hiše izrazile zanimanje za podpis dogovora in uporabo Gledoskopa, Agencija podpis dogovora načrtuje v aprilu 2017.

Agencija je v tem obdobju tudi zaključila tri večje sistematične inšpekcijske nadzore, ki so zahtevali večje število kadrovskih resursov in časovnega vložka. V pričujočem poročilu so tako predstavljeni končni izsledki zaključenih nadzorov (in dosežen cilj: ureditev stanja na trgu v skladu z veljavnimi zakonskimi predpisi) in natančneje opisane aktivnosti, ki jih je Agencija kot rezultat pridobljenih spoznanj izvedla. Prvi krovni inšpekcijski nadzor je zajel izpolnjevanje programskih zahtev iz veljavnih radijskih dovoljenj za izvajanje dejavnosti. Navkljub številnim ugotovljenim kršitvam Agencija ob koncu zaključuje, da so izdajatelji v večinskem delu spoštovali z inšpekcijskimi odločbami naložene ukrepe, bodisi da so svojo programsko shemo ustrezno obogatili s programskimi vsebinami bodisi ustrezno korigirali programske zahteve v dovoljenjih za izvajanje dejavnosti.

Pomemben doprinos drugega krovnega inšpekcijskega nadzora nad izpolnjevanjem deležev slovenske glasbe v radijskih programih, ki je pokazal na številne težave, tako na strani izdajateljev kot delno tudi na strani Agencije (z metodološkega vidika), je izvedba javnega posveta, katerega namen je bil poiskati ustrezne rešitve, ki bodo 1) izdajateljem olajšale spoštovanje zakonskih zahtev in 2) Agenciji omogočile učinkovit in pravičen nadzor. Agencija je vse vsebinske poudarke, ki so bili slišani na posvetu, zbrala, se do tistih, ki so neposredno vezani na metodologijo nadzora, opredelila in

predlog sprememb posredovala Ministrstvu za kulturo v mnenje. Na podlagi prejetega mnenja k predlaganim dopolnitvam in spremembam bo Agencija ustrezno prilagodila metodologijo nadzornih postopkov.

Tretji sistematični nadzor nad izpolnjevanjem oglaševalskih deležev v vseh najbolj gledanih slovenskih in tujih televizijskih programih v časovnem intervalu enega meseca je prinesel rezultate v obliki obvestila tujega regulatorja, ki je sprejel ustrezne ukrepe zoper dva prijavljena kršitelja, ki svoj program razširjata v RS. Zaključena sta bila tudi dva postopka zoper domača kršitelja, ki jima je bila izrečena ustrezna sankcija (ostali postopki so še v fazi izvajanja). Agencija sicer poudarja, da tu-predmetni nadzor izvaja kontinuirano in nepretrgoma, pri čemer uporablja tudi številne *mehke prijeme* napram manjšim in nebitvenim kršitvam (kot je recimo: neformalna opozorila izdajateljem, daljše slednje ponavljajočim se prestopkom kot argument ukrepanja ipd.).

Agencija je v tem četrtletju tudi uspešno zaključevala številne druge nadzorne postopke, tako po uradni dolžnosti kot na podlagi prejetih prijav, s področja 1) nadzora nad oglaševanjem zdravstvenih storitev, pri čemer beleži precejšen porast tovrstnih kršitev, 2) promocijskega umeščanja izdelkov v izobraževalnih in zabavnih programskih vsebinah, kjer se zdi, da izdajatelji navkljub že nekaj časa implementirani oglaševalski praksi še vedno prihajajo v kolizijo z osnovnimi zakonskimi zahtevami, 3) pravil ravnanja v zvezi z neprimernimi avdiovizualnimi komercialnimi sporočili ob programskih vsebinah, namenjenih otrokom, 4) pridobivanja letnih poročil o predvajanih avdiovizualnih delih za preteklo leto in 5) prigrasitve avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo (AVMSZ), kjer je Agencija na podlagi obstoječih kriterijev pozvala ponudnike, naj prigrasijo svojo storitev in pri čemer beleži izredno dober odziv in posledično zadovoljivo ureditev stanja na trgu ponudnikov AVMSZ.

Za konec pa poročilo ponudi v branje še dve izredno zanimivi primerjalni analizi, ki ju je Agencija opravila v tekočem četrtletju in umeščata slovenski ureditvi s področja glasbenih kvot in *payole* (tj. plačevanje v denarju ali v eni od pridobitnih oblik v zameno za predvajanje glasbenih programskih vsebin na radiu) na evropski zemljevid, torej v širši kontekst primerljivih ureditev v drugih evropskih državah.

2. Televizijski trg

Ob koncu prvega četrtertletja 2017 je bilo po podatkih iz uradne evidence imetnikov dovoljenj za izvajanje televizijske dejavnosti veljavnih 89 dovoljenj za izvajanje televizijske dejavnosti (minus tri glede na zadnje četrtertletje).

V tem četrtertletju je Agencija zaključila enajst upravnih postopkov s področja dovoljenj za izvajanje televizijske dejavnosti, od tega jih je bilo pet začetih na zahtevo stranke, šest pa jih je bilo začetih po uradni dolžnosti. V vseh upravnih postopkih, začetih na zahtevo stranke, je bil podan zahtevek za prenos dovoljenja za izvajanje televizijske dejavnosti, štirim od teh se je ugodilo, v enem primeru pa je bila izdana zavrnilna odločba zaradi neizpolnjevanja pogojev za prenos dovoljenja. Po uradni dolžnosti je Agencija izdala tri ugotovitelne odločbe o prenehanju veljavnosti dovoljenja za programe MEDIA TV, ZASAVSKA TELEVIZIJA in KANAL 3 APAČE zaradi izbrisa televizijskega programa iz razvida medijev, ki ga vodi pristojno ministrstvo. V treh primerih so se spremenili podatki o imetniku dovoljenja.

2.1 Javni razpis za dodelitev štirih pravic razširjanja televizijskega programa v digitalni radiodifuzni tehniki na območju RS

V začetku leta 2017 je potekel rok za predložitev ponudb, potem ko je Agencija konec decembra 2016 objavila javni razpis za dodelitev štirih pravic razširjanja televizijskega programa v digitalni radiodifuzni tehniki na območju Republike Slovenije. Komisija za vodenje javnega razpisa je na javnem odpiranju odprla dve ponudbi dveh ponudnikov, in sicer ponudbo ponudnika TV 8 d. o. o. in ponudbo ponudnika TV NET d. o. o. Postopek javnega razpisa se bo nadaljeval in zaključil predvidoma v drugem četrtertletju 2017. Sicer s pravico razširjanja televizijskega programa v digitalni radiodifuzni tehniki na območju Republike Slovenije aktivno razpolaga 23 izdajateljev televizijskih programov, šestnajst na večjih geografskih območjih, sedem pa na manjših lokalnih območjih.

2.2 Gledoskop

V prvem četrletju je Agencija pričela z ocenjevanjem in razvrščanjem avdiovizualnih medijskih vsebin (AVMS) in polnjenjem baze Gledoskop. Ker je pri označevanju in časovnem umeščanju vsebin (predvsem filmov) pri vseh večjih slovenskih televizijskih programih zaznala nepravilnosti in nedoslednosti, je z njihovimi izdajatelji organizirala sestanke in jim predstavila svoje ugotovitve. Namen sestankov je bil tudi preveriti njihov interes za uporabo Gledoskopa in podpis Dogovora o sodelovanju pri prostovoljni rabi orodja Gledoskop. Agencija si namreč prizadeva ponudnike AVMS pritegniti k aktivni uporabi Gledoskopa ter na tak način zagotoviti enotno razvrščanje in označevanje avdiovizualnih programskih vsebin ter manj kršitev zakonskih določil, namenjenih zaščiti otrok in mladoletnikov v avdiovizualnih medijskih storitvah, s čimer bi se povečala njihova varnost ob gledanju televizije ali videa na zahtevo. Ponudnikom AVMS uporaba Gledoskopa zagotavlja predvidljivejše in stabilnejše kriterije za klasifikacijo otrokom in mladoletnikom potencialno škodljivih in resno škodljivih programskih vsebin ter čim manj diskrecije pri presojanju posameznih vsebin. Ker so vse televizijske hiše izrazile zanimanje za podpis dogovora in uporabo Gledoskopa, Agencija podpis dogovora načrtuje v aprilu 2017.

2.3 Nadzor programskih obveznosti televizijskih programov

Agencija je v prvem četrletju poleg postopkov po uradni dolžnosti obravnavala tudi številne prijave gledalcev televizijskih programov, v večini primerov aktualne narave (z zakonsko urejenega področja oglaševanja, tj. predvsem zdravstvenih storitev, oglaševalskih kvot in neločenega oglaševanja, ter predvajanja spornih programskih vsebin, spodbujanja k nestrpnosti ipd.). Na prijave, vezane na predvajane televizijske programske vsebine tega obdobja, je Agencija prijaviteljem ažurno odgovarjala, skupaj z obrazložitvami posameznih zakonskih zahtev, in v posameznih primerih na njihovi podlagi tudi uvedla inšpekcijski postopek (gl. dalje).

2.3.1 Oglaševanje na uro

Potem ko je Agencija že v zadnjem četrletnem poročilu poročala o občirni raziskavi nad oglaševalskimi deleži v slovenskih in tujih televizijskih programih, ko je v časovnem intervalu enega meseca preverila šestindvajset najbolj gledanih televizijskih programov, v tokratnem poročilu v nadaljevanju podaja izsledke posameznih že zaključenih postopkov. V primeru analiziranih petnajstih

najbolj gledanih tujih televizijskih programov, ki se razširjajo v Republiki Sloveniji preko kabelskih in IPTV sistemov pretežno s slovenskimi oglasi in večinoma tudi s slovenskimi podnapisi, vendar na podlagi 4. člena Zakona o avdiovizualnih medijskih storitvah ne sodijo pod jurisdikcijo Republike Slovenije, temveč so licencirani v eni izmed držav članic EU, pod katere jurisdikcijo tudi sodijo, o ugotovljenih kršitvah pri vseh programih Travel Channel in TLC obvestila pristojna nacionalna regulatorja in ju zaprosila za ukrepanje. Agencija je prejela odgovor, da je bilo izdajateljema obeh programov izrečeno opozorilo ter da bo z obema sklican sestanek, na temo ukrepov, s katerimi bodo v prihodnje preprečene prekoračitve oglaševalskih deležev.

V postopku nadzora nad slovenskimi programi je bilo zajetih enajst televizijskih programov. Ugotovljenih je bilo šest kršitev, ki so jih storili trije kršitelji. Proti kršiteljem so bili uvedeni prekrškovni postopki, od katerih sta bila v prvem četrletju dva tudi zaključena z izdajo odločbe in izrekom sankcije v obliki globe:

➤ **Na televizijskem programu KANAL A preveč oglasov**

Pravna oseba KANAL A d.o.o. in njena odgovorna oseba sta bili spoznani za odgovorni za storjeni prekršek prekoračitve oglaševalskega urnega deleža, zato jima je bila izrečena globa v vrednosti 6.000 evrov oziroma 600 evrov (gl. povezavo: <http://www.akos-rs.si/postopek-o-prekrsku-st-71040-3-2016>).

➤ **Na televizijskem programu TV 3 preveč oglasov**

Pravna oseba PINK SI d.o.o. in njena odgovorna oseba sta bili spoznani za odgovorni za storjeni prekršek prekoračitve oglaševalskega urnega deleža, zato jima je bila izrečena globa v vrednosti 500 evrov oziroma opomin (gl. povezavo: <http://www.akos-rs.si/postopek-o-prekrsku-st-71040-4-2016>).

Preostali postopki so še v teku in bodo predmet naslednjega četrletnega poročila.

2.3.2 Oglaševanje zdravstvenih storitev izven in v programskih vsebinah (t. i. promocijsko umeščanje)

Agencija je v zadnjem obdobju (tudi na podlagi prejetih prijav) zaznala porast oglaševanja zdravstvenih storitev v televizijskih programih, kar je v skladu z Zakonom o avdiovizualnih medijskih storitvah (ZAvMS) prepovedano. Na tej materialni podlagi je bilo uvedenih več inšpekcijskih postopkov:

➤ Promocijsko umeščanje zdravstvenih storitev na Planet TV

Agencija je izdajatelju televizijskega programa Planet TV z odločbo odredila, da mora v oddaji Zdravnik svetuje prenehati s promocijskim umeščanjem zdravstvenih storitev ter z vsakim promocijskim umeščanjem drugih izdelkov, ker to v tovrstnih izobraževalnih programskih vsebinah ni dovoljeno (gl. povezavo: <http://www.akos-rs.si/odlocba-06121-13-2016-7>).

➤ Oglaševanje zdravstvenih storitev na TV 3

Izdajatelju televizijskega programa TV 3 je bilo z odločbo odrejeno, da mora prenehati predvajati avdiovizualna komercialna sporočila za zdravstveno dejavnost (gl. povezavo: <http://www.akos-rs.si/odlocba-06121-12-2017-4>).

Drugi postopki v zvezi z ugotovljenimi kršitvami promocijskega umeščanja izdelkov in oglaševanja zdravstvenih storitev so še v teku in bo o njih poročano v naslednjem četrletnem poročilu.

2.3.3 Pravila ravnanja v zvezi z neprimernimi avdiovizualnimi komercialnimi sporočili ob programskih vsebinah, namenjenih otrokom

Ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev so bili zavezani do 2. 2. 2017 Agenciji posredovati pravila ravnanja v zvezi z neprimernimi avdiovizualnimi komercialnimi sporočili, ki spremljajo programske vsebine, namenjene otrokom ali so njihov del v skladu z ZAvMS. Agencija je pri pregledu prejetih pravil ravnanj ugotovila, da so ji pravila ravnanja za svoje programe posredovali naslednji izdajatelji: POP TV d.o.o., KANAL A d.o.o. in Antenna TV SL d.o.o., medtem ko ji javni zavod RTV Slovenija v roku ni posredoval zadevnih pravil, zato je zoper njega uvedla inšpekcijski postopek, v katerem ga je pozvala k posredovanju izjave in k oblikovanju ter posredovanju pravil ravnanja. Ker je ponudnik v roku posredoval pravila ravnanja in jih tudi javno objavil na spletu, je Agencija ugotovila, da je s tem izpolnil svojo zakonsko obveznost, zato je postopek s sklepom ustavila (gl. povezavo: <http://www.akos-rs.si/sklep-06121-6-2017-6>).

2.3.4 Avdiovizualna dela

Ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev so dolžni Agenciji vsako leto do konca meseca februarja poslati razčlenjene podatke o doseženem deležu evropskih avdiovizualnih del v letnem oddajnem času za preteklo leto (o zavezancih za preteklo leto gl. povezavo: <http://www.akos-rs.si/seznam-izdajateljev,-ki-so-za-letno-2016-dolzni-porocati-po-18-clenu-zavms>). V istem roku mora zavezanec, v

kolikor ni izpolnil zakonsko predpisanih deležev, Agenciji poročati o objektivnih razlogih. Agencija je v bazi posredovanih poročil ugotovila, da dva zavezanca letnega poročila nista posredovala, zato je zoper njiju uvedla inšpekcijska postopka.

➤ **Golica TV ni posredovala letnega poročila**

Postopek inšpekcijskega nadzora je bil ustavljen s sklepom, potem ko je izdajatelj posredoval letno poročilo z razčlenjenimi podatki (gl. povezavo: <http://www.akos-rs.si/sklep-06121-11-2017-4>).

Postopek zoper drugega izdajatelja je še v teku in bo o njem poročano v naslednjem četrtnem poročilu.

Agencija je uvedla tudi tri inšpekcijske postopke zoper izdajatelje, ki so sicer posredovali letna poročila, a ob dejstvu, da posameznih deležev niso izpolnili, niso poročali o objektivnih razlogih. Agencija, potem ko od izdajateljev pridobi objektivne razloge, zaprosi ministrstvo, pristojno za medije, za presojo njihove utemeljenosti. Ker so postopki še v teku, bo o njih poročano v naslednjem četrtnem poročilu.

2.3.5 Priglasitev avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo

Agencija je v začetku leta na podlagi izvedene raziskave trga in vpogleda v evidenco ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev (AVMSZ) uvedla 14 inšpekcijskih postopkov, v katerih je ponudnike AVMSZ pozvala k vpisu njihovih storitev v evidenco ponudnikov AVMSZ. Agencija je kot AVMSZ, ki še niso bile priglašene, prepoznala naslednje storitve: bibaleze.si, zadovoljna.si, dominvrt.si, moskismet.com, okusno.je, vizita.si, cekin.si, RTV 4D arhiv, Planet TV arhiv, Planet Štorija arhiv, 24ur.com Videoteka, Vaš kanal arhiv, Exodus TV arhiv in TV 3 arhiv. Postopki so bili zaključeni z osmimi izdanimi odločbami, s katerimi je bil ponudnikom izrečen ukrep priglasitve njihove storitve v evidenco in šestimi sklepi o ustavitvi postopka, bodisi ker je ponudnik še v fazi teka postopka priglasil storitev bodisi ker je bilo tekom postopka ugotovljeno, da storitev ne izpolnjuje kriterijev za AVMSZ (končni akti dostopni na povezavi: <http://www.akos-rs.si/nadzor-vsebin-postopki-inspekcijskega-nadzora>). Do tega trenutka so bile v evidenco na podlagi zaključenih nadzorov priglašene naslednje storitve: 24ur.com Videoteka, Planet TV arhiv, Planet Štorija arhiv, RTV 4D in Exodus TV arhiv. Preostali ponudniki so še v fazi priglasitve in bo v njih poročano v naslednjem četrtnem poročilu.

3. Radijski trg

Tudi v tem četrletju po podatkih iz evidence imetnikov dovoljenj za izvajanje radijske dejavnosti, ki jo vodi Agencija, število veljavnih dovoljenj za izvajanje radijske dejavnosti ostaja nespremenjeno, tj. 94. Dvanajst izdajateljev radijskih programov je povezanih v tri regionalne programske radijske mreže (Radio 1, Radio Center, Rock Radio). Te mreže so vključene v 28 dovoljenj za izvajanje radijske dejavnosti. Izdajatelja dveh radijskih programov ostajata povezana v regionalno mrežo lokalnih radijskih programov Primorski val, ki je tudi vključena v njuni dovoljenji za izvajanje radijske dejavnosti in s tem v njuna radijska programa.

S pravico razširjanja radijskega programa v digitalni radiodifuzni tehniki na območju Republike Slovenije aktivno razpolaga devet izdajateljev radijskih programov.

Agencija je v tem četrletju zaključila tri upravne zadeve s področja dovoljenj za izvajanje radijske dejavnosti, dve sta bili začeti na zahtevo stranke, ena pa po uradni dolžnosti. V enem primeru so se spremenile osnovne programske zahteve, v enem primeru je bilo dovoljenje prenešeno na drugo pravno osebo, v enem primeru pa so se spremenili podatki o imetniku dovoljenja.

3.1 Javni razpis za dodelitev radijskih frekvenc za lokalne radijske postaje za analogno zvokovno radiodifuzijo

V skladu s svojo zavezo, da bo aktivno pristopila k reševanju problematike javnih razpisov za podeljevanje radijskih frekvenc za analogno zvokovno radiodifuzijo, je Agencija v prvem četrletju 2017 preučila dokument s pogoji in merili za javni razpis za dodelitev radijskih frekvenc za lokalne radijske postaje za analogno zvokovno radiodifuzijo, ki ji ga je v začetku januarja 2017 v usklajevanje posredoval Svet za radiodifuzijo, temeljil pa je na predlogu pogojev in meril, ki sta jih Agencija in Svet poskušala uskladiti že v začetku leta 2016. Agencija je pripravila revidiran predlog pogojev in meril, ki je bil v začetku marca 2017 tudi predmet usklajevalnega sestanka med predstavniki Agencije in Sveta. Upoštevajoč večino predlogov, ki jih je glede pogojev in meril Svet podal na sestanku, je Agencija pripravila predlog pogojev in meril in ga z ustrezno strokovno obrazložitvijo Svetu tudi posredovala v potrditev, ki pa je ni prejela, saj je imel Svet na posredovan predlog pripombi glede prednostnega upoštevanja programov posebnega pomena in postopka ocenjevanja ponudb.

3.2 Nadzor programskih obveznosti radijskih programov

3.2.1 Programske zahteve iz dovoljenj za izvajanje dejavnosti

Na področju radijskega trga je Agencija že v prejšnjem četrletju v pretežnem delu zaključila sistematski nadzor nad izpolnjevanjem programskih zahtev iz dovoljenj za izvajanje radijske dejavnosti, v tekočem četrletju pa (razen dveh) zaključila še preostale nadzorne postopke. Končni rezultati torej pokažejo naslednjo sliko:

- Radijska programa, pri katerih kršitve **niso bile ugotovljene** (in torej ni bila izdana odločba): 1. program Radia Slovenija - Prvi in RADIO SLOVENIJA, drugi program - PROGRAM VAL 202.
- Radijska programa, pri katerima **so bile ugotovljene kršitve** in sta izdajatelji v roku odpravila nepravilnosti, in torej izvršila odločbo z inšpekcijskim ukrepom: Radio SI (gl. povezavo <http://www.akos-rs.si/odlocba-06120-6-2016-8>), Radio Aktual (gl. povezavo <http://www.akos-rs.si/odlocba-06120-5-2016-13>).
- Radijski program, pri katerem **so bile ugotovljene kršitve**, vendar pa izdajatelj v prvotnem roku ni odpravil nepravilnosti, pač pa je odločbo izvršil v naknadno postavljenem roku v postopku izvršbe: Radio City (gl. povezavo <http://www.akos-rs.si/odlocba-06120-4-2016-7>).
- Radijska programa, pri katerima **so bile ugotovljene kršitve** in izdani odločbi, vendar pa kontrolna analiza preverjanja izvršitve odločbe še ni bila zaključena: RA 1 (gl. povezavo: <http://www.akos-rs.si/odlocba-06120-1-2016-13>) oziroma se rok za odpravo nepravilnosti še ni iztekel: RA Center (gl. povezavo: <http://www.akos-rs.si/odlocba-st-06120-12-2016-10>).

3.2.2 Nadzorni postopki nad deleži slovenske glasbe

Agencija je že v prejšnjem četrletju v pretežnem delu zaključila s sistematskim nadzorom nad deleži slovenske glasbe v radijskih programih, v tekočem četrletju pa zaključila še preostale nadzorne postopke. Končni rezultati torej pokažejo naslednjo sliko:

- Radijska programa, pri katerih **kršitve v predpostopkovni kontrolni analizi niso bile ugotovljene**: 1. program Radia Slovenija - Prvi in Radio 2.
- Radijski program, pri katerem **kršitve niso bile ugotovljene** (in torej ni bila izdana odločba): RA SI (gl. povezavo <http://www.akos-rs.si/sklep-06120-11-2016-4>).
- Radijski programi, pri katerih **so bile ugotovljene kršitve** in so izdajatelji v roku obvestili Agencijo o odpravi nepravilnosti in oddajanju programa v skladu z zakonskimi zahtevami: RADIO SLOVENIJA, drugi program - PROGRAM VAL 202 (gl. povezavo <http://www.akos-rs.si/odlocba->

06120-7-2016-6), Radio Center (gl. povezavo <http://www.akos-rs.si/odlocba-06120-8-2016-8>), Radio 1 (gl. povezavo <http://www.akos-rs.si/odlocba-06120-9-2016-12>), Radio HIT (gl. povezavo <http://www.akos-rs.si/odlocba-06120-10-2016-4>) in Rock Radio Ljubljana (gl. povezavo: <http://www.akos-rs.si/odlocba-06120-13-2016-3>). Od tega so bile v štirih primerih kršene večerne kvote (18.–24. ure), v treh primerih dnevne (0.–24. ure) in ravno tako v dveh primerih nočne kvote (0.–6. ure).

3.3 Javni posvet o izvajanju nadzora nad deleži slovenske glasbe

Agencija je ob zaključevanju zgornjih nadzornih postopkov ugotovila, da so imeli izdajatelji kar nekaj težav s prilagoditvijo na novosti glede zagotavljanja deležev slovenske glasbe, ki jih je prinesla sprememba Zakona o medijih (ZMed), dasiravno so bila odstopanja v večjem številu ugotovljenih kršitev procentualno manjše vrednosti. Predvsem je bilo več težav opaziti pri interpretacijah zakonskih pojmov »slovenska glasba« in »glasba v slovenskem jeziku«. Ker so izvedeni nadzori odpirali nemalo (metodoloških) vprašanj, tako na strani izdajateljev pri izpolnjevanju zakonsko določenih kvot kot pri Agenciji, je slednja odločila sklicati javni posvet, na katerem bi skupaj poiskali možne rešitve. Posvet je bil izveden dne 17. 2. 2017, udeležilo pa se ga je več kot 40 izdajateljev, predstavnikov zainteresirane javnosti in Ministrstva za kulturo (Ministrstvo). Ker je bilo na posvetu slišati precej tehtnih pripomb glede interpretacije zakonskih določb in same metodologije nadzora, jih je Agencija odločila zbrati in jih posredovati Ministrstvu v mnenje. Ključne pripombe oziroma predloge sprememb metodologije oziroma zakonodaje lahko strnemo v naslednje točke:

- Izračun deleža slovenske glasbe izvesti glede na število skladb in ne glede na njihovo dolžino.
- V delež slovenske glasbe všteva tudi del skladbe, ko se predvajana skladba stiša v podlago govornemu delu programa.
- V delež slovenske glasbe všteva tudi glasba, ki se predvaja kot podlaga govornemu delu oddaje (npr. instrumental), če je slovensko avtorsko delo.
- Zvočna mašila oziroma glasbeni elementi (t. i. jingli), avizi in podobni avtorski glasbeni elementi (identifikacije programa, oddaj in podobno), naj se vštejejo v delež slovenske glasbe, če so slovensko avtorsko delo.
- Nejasna definicija pojma »slovenski avtor« skladbe.
- Nejasna definicija pojma skladba »večinoma v slovenščini«.
- Določitev tolerančnega odstotka od zakonskih kvot (5–10 odstotkov). Predlog, da naj se izdajatelju–storilcu prekrška v tem primeru v prekrškovnem postopku ne izreče globa, pač pa le opozorilo.

- Določitev izjem od izpolnjevanja kvot v posebnih oziroma izjemnih okoliščinah.
- Predlog, da naj Agencija poda mnenje v primerih dilem, ali neka skladba všteva v določeno kvoto ali ne.
- Uvedba tedenskih oziroma mesečnih kvot.
- Določitev novih kriterijev za določitev slovenskih skladb, ki so mlajše od dveh let.
- Trenutna kvotna ureditev predstavlja prevelik poseg v ustavni pravici do svobode izražanja in do svobodne gospodarske pobude.
- Nesmiselnost kvot za televizijske programe, izjemoma za tematske glasbene televizijske programe.

Agencija bo temeljito preučila odgovor Ministrstva v zvezi z zgornjimi predlogi in v primeru prejetega pozitivnega mnenja v nadaljevanju izvedla ukrepe, ki so v njeni pristojnosti in ki bodo težili k uresničitvi obeh ciljev – delovanje izdajateljev v skladu z zakonom in (metodološka) ureditev morebitnih težje uresničljivih ali drugače izdajateljem izrazito oziroma manj naklonjenih izhodišč nadzora.

3.4 Nacionalna glasba – Kaj in koliko? v drugih evropskih državah (analiza)

Agencija je, spodbujena (tudi) z odzivi strokovne in zainteresirane javnosti ob zaključevanju zgoraj navedenih nadzornih postopkov nad deleži slovenske glasbe v radijskih programih, kot tudi številnimi medijskimi objavami na to temo, odločila izvesti krajšo primerjalno analizo nacionalnih ureditev (gl. Tabela 1). V prvi vrsti jo je zanimalo, ali pravni red posamezne države glasbeni kvotni sistem pozna in ali je v njem definiran pojem nacionalne glasbe. V analizi je bilo v zvezi z zgornjima izhodiščema pridobljenih osemnajst odgovorov evropskih držav, tj. njihovih pristojnih regulatorjev, dodatno pa je analiza zajela tudi posamezne posebnosti, ki veljajo v nacionalnih ureditvah držav. Analiza je tako pokazala, da v polovici, tj. devetih evropskih državah poznajo kvotni glasbeni sistem, ki je, ali del materialne zakonodaje ali pa kot programska zaveza vpisan v dovoljenje za izvajanje dejavnosti posameznega izdajatelja. Večinoma so določeni različni deleži glede na to, ali gre za javni servis (razpon 10–40 odstotkov) ali zasebnega izdajatelja (razpon 4,5–40 odstotkov), pri čemer se kot podlaga za izračun v večini primerov upošteva mesečni oziroma letni oddajni čas (v enem primeru tudi dnevni oddajni čas). Posamezne države poznajo tudi dnevne časovne intervale (urna postavka ali delež poslušnosti), v katerih mora biti predvajana nacionalna glasba, v kolikor naj všteva v predpisani delež (kot npr. Francija, Nizozemska, Poljska, Slovaška). Da gredo posamezne države v smer zagotavljanja promocije mlade, neuveljavljene glasbe, lepo kaže (tudi) francoski primer, ki

predpisuje dodatno zahtevo po deležu tovrstne glasbe, ki pa je nadalje lahko dosežen izključno z določenim deležem ponovitev posameznih skladb (podobno tudi Nizozemska, Poljska, Slovaška). Pravni red osmih držav, zajetih v analizi, vsebuje tudi definicijo nacionalne glasbe. Ta večinoma temelji na izvoru izvajalca, avtorja ali producenta skladbe in nacionalnem jeziku – nista pa obvezno kumulativno zajeta oba pogoja in mora biti torej večinoma izpolnjen vsaj eden, da skladba všteva v delež nacionalne glasbe (Irska je recimo pobudo za definiranje nacionalne glasbe na temelju izvora prepoznala celo kot zahtevo, ki je v nasprotju z evropskim pravnim redom, zato gre lahko zgolj za temelj kulturnega aspekta – jezika, ki ga danes upošteva pri podeljevanju licenc). Pri vseh analiziranih državah pa je sicer moč zaznati bolj ali manj zakonsko formalizirano težnjo po promociji nacionalne glasbe, h kateri so primarno zavezani predvsem javni servisi, a (manjše) zahteve praviloma veljajo tudi za zasebne izdajatelje. Da gre pri predmetu analize tu za precej živo materijo, ki ji države vedno znova in znova skušajo poiskati najustreznejšo zakonsko ubeseditev (tudi npr. z organizacijo javnih posvetov z izdajatelji in zainteresirano javnostjo), gre zaznati iz večine prejetih odgovorov držav. Iz njih gre namreč razbrati, da večinoma države graduirajo zakonske zahteve, jih vseskozi dopolnjujejo in prilagajajo glede na njihovo smer razvoja ter po potrebi dodajajo nujne izjeme (npr. tematski programi, posamezni časovni intervali, ko je moč predvideti neizpolnitev deleža ipd.). Pri tem imamo v mislih vse od posebnih podpisanih dogovorov o promociji nacionalne glasbe, zagotavljanja pestrosti žanrov in izvajalcev, upoštevanja s strani izdajateljev *samopredpisanih* deležev zagotavljanja nacionalne glasbe in tudi nudenja oddajnega časa mladim, še neveljavljenim izvajalcem pri podelitvi licenc, pa do predpisovanja dnevnih intervalov predvajanja nacionalne glasbe v izogib njenemu predvajanju v nočnem oddajnem času, ko je delež poslušalcev znatno manjši, in jasnih dikcij o nevljudenju glasbenih podlag govornim vložkom v predpisane deleže (npr. Slovaška). Večinoma države izpostavijo *namen* regulacije na tem področju – gre za misijo kulturnega ozaveščanja naroda, in torej odgovornih za predvajanje nacionalne glasbe, katere produkcije naj bi bilo več kot dovolj, medtem ko na drugi strani večkrat premalo ozaveščenosti o pomenu in namenu predvajanja skladb, nacionalnega izvora oziroma v prvi vrsti ohranjanju jezika in kulturne identitete.

Država (regulatorni organ)	Kvotni sistem v pravnem redu (*pogojno v dovoljenju)	Definicija "nacionalne" glasbe – glede na izvor izvajalca, producenta, aranžerja, jezika (dela) pesmi, kulturni izvor
Belgija (CSA)	DA - 4,5 % zasebni izdajatelji, 10 % javni servis (francosko govoreči del) od vse predvajane glasbe na letni ravni.	DA, izpolnitev vsaj enega izmed kriterijev: izvajalec, avtor ali producent mora biti iz Bruslja oz. Valonije – ni omejitev glede jezika.

Danska (Radio and Television Board, Agency for Culture and Palaces)	*DA - najmanj 43 % v letnem oddajnem času glede na vse radijske programe javnega servisa.	DA , glasba v danskem jeziku (ne glede na to, kdo je njen izvajalec in kje je izvajana) in vsa glasba danskih izvajalcev oziroma glasba z njihovim nezanemarljivim deležem.
Estonija (TRA)	*DA - najmanj 25 % v dovoljenju.	DA , glede na produkcijo skladbe (pisec, izvajalec) , ni omejitev glede jezika.
Grčija (NCRT)	NE	NE
Francija (CSA)	DA - 40 % zasebni izdajatelji od vse predvajane glasbe, od tega mora biti vsaj 50 % glasbe mladih, neveljavljenih ustvarjalcev oziroma novejših produkcije – skladbe morajo biti predvajane v časovnih intervalih s pomembnim deležem poslušalcev + dod. zakonska zahteva iz 2016: če je polovica tega deleža dosežena z desetimi največkrat predvajanimi skladbami, potem naslednje ponovitve ne všteto v delež.	DA , glede na jezik (vsaj polovica skladbe v fr. jeziku).
Irska (BAI)	NE	NE
Litva (RTCL)	NE	NE
Luksemburg (ALIA)	NE	NE
Makedonija (Agency for Audio and Audiovisual Media Services)	DA - 40 % glasbe v makedonščini oziroma manjšinskih jezikih; 50 % v dnevnem oddajnem času za javni servis v vsaj enem izmed programov.	DA , glasba v makedonskem/manjšinskem jeziku , ustvarjena s strani makedonskih ustvarjalcev .
Nemčija (DLM)	NE	NE
Nizozemska (CvdM)	DA - 30 % glasbe v nizozemščini med 7. in 19. uro (min. zagotavljanje deleža glasbe v nizozemščini le za komercialne radije, ki svoj program oddajajo preko frekvenc) ter 20 % glasbe ev. izvora med 7. in 19. uro + dod.: vsaj 10 % glasbe, ki všteto v zg. deleža, mora biti mlajše od enega leta.	NE

Norveška (Medietilsynet)	*DA (35-odstotni delež), v dovoljenju.	DA, norveški jezik ali izvajalec.
Poljska (KRRiT)	DA - vsaj 33 % od vse predvajanje vokalne glasbe v mesečnem oddajnem času mora biti v poljskem jeziku; vsaj 60 % glasbe iz tega deleža mora biti predvajano v oddajnem času med 5. in 24. uro + dod.: če je v tem oddajnem času predvajana vokalna skladba mladega, neuveljavljenega izvajalca, debitanta, všteva v delež 200 % (v obdobju največ 18 mesecev od prvega predvajanja).	NE
Slovaška (CBR)	DA - 25 % zasebni izdajatelji, 35 % javni servis od vse predvajane glasbe v mesečnem oddajnem času; v kvoto všteva izključno glasba – brez govornih vložkov – predvajana med 6. in 24. uro + dod.: 20 % zg. deleža mora predstavljati novejša glasba, ki ni starejša od petih let.	DA, glasba v slovaškem jeziku ali glasba, katere vsaj eden izmed tekstopiscev ali glasbenih aranžerjev ima stalno prebivališče na Slovaškem.
Španija-Katalonija (CAC)	NE (širše pod pojmom zaščite katalonskega jezika).	NE
Švedska (MPRT)	NE	NE
Švica (BAKOM, OFCOM, UFCOM)	NE	DA, švicarski producent ali izvajalec, ravno tako tudi skladbe z znatnim švicarskim vložkom .
Velika Britanija (Ofcom)	NE	NE

Tabela 1: Pregled zakonskih ureditev nacionalne glasbe v evropskih državah

3.5 Payola – ameriški izum, s katerim se sooča tudi Evropa. Kaj pa Slovenija? (analiza)

Agencija je bila v zadnjem obdobju neuradno soočena z *neetično* (v nekaterih državah obravnavano tudi kot prekršek oziroma kaznivo dejanje) poslovno prakso, ki je v svetu poznana pod terminom »payola«. Gre za plačevanje v denarju ali v eni od pridobitnih oblik v zameno za predvajanje glasbenih

programskih vsebin na radiu. Poslovna praksa se je že v prejšnjem stoletju prvič pojavila v Združenih državah Amerike in bila kasneje povečini tudi prepovedana. Kasneje pa so se njene pojavne oblike razširile tudi v številnih evropskih državah in drugod po svetu.

Agencija se v okviru svojih regulatornih pristojnosti z njo do sedaj še ni srečala, jo je pa ob tokratnih indicijah, da naj bi se ta sporna poslovna praksa pojavljala tudi pri slovenskih radijskih postajah, odločila na kratko preučiti in v okviru tega izvesti analizo, v kolikšni meri so se z njo do tega trenutka že srečali drugi evropski regulatorji, pristojni za področje medijev (gl. dalje). Agencija lahko na tem mestu s stališča svojih pristojnosti na podlagi Zakona o medijih (ZMed) na kratko izpostavi le, da bi tovrstna poslovna praksa nedvomno trčila ob zahtevo po absolutni uredniški odgovornosti in neodvisnosti in nenazadnje tudi ob sam javni interes na področju medijev (in znotraj tega njegove zaščite). Termina »plačljiva glasba« trenutna zakonska ureditev ne pozna, zato bi tovrstna poslovna praksa nujno trčila ob predvajanje programskih vsebin proti plačilu, torej oglasnih vsebin, namenjenih promociji, ustvarjanju ugleda in dobrega imena, ki pa kot take morajo biti označene in jasno ločene od drugih, uredniško – oblikovanih, selekcioniranih in umeščenih programskih vsebin.

V analizo je bilo zajetih sedemnajst evropskih držav oziroma njihovih medijskih regulatorjev (gl. Tabela 2). Kot je razvidno iz odgovorov, se kar petnajst njih s poslovno prakso še ni srečalo, je sploh ne zaznavajo (8) oziroma (večinoma) menijo, da kot taka ni predmet medijske regulacije, dopuščajo pa možnost njenega obstoja (6). Preden se na kratko ustavimo ob dveh zanimivejših pritrdilnih odgovorih v zvezi, morda na kratko povzemimo bistvene prvine nikalnih odgovorov. Regulatorji so tako navedli, da zavedanje o nekakšnih »tihih dogovorih« med izdajatelji in producenti/glasbenimi izvajalci večinoma obstaja, da pa – v tem kontekstu zanimiv recimo francoski pogled – gre za nekakšno simbiozo med producentom in komercialnim radiem, ki pomeni obojestransko korist in priložnost za ustvarjanje in razširjanje vsebin. Nasprotno od omenjenega *light touch* pristopa, ki je bolj izjema kot pravilo, pa je večina evropskih medijskih regulatorjev mnenja, da bi tovrstno poslovno prakso v okviru Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah (AVMSd) razumeli kot obliko nedovoljenega prikritega oglaševanja. Praksa bi namreč radikalno trčila ob zakonsko zahtevo, da ne oglaševalec, ne sponzor ali drug promocijski umeščevalec pod nobenim pogojem ne sme vplivati na uredniško neodvisnost in samostojnost pri oblikovanju programa (izvrševanje nadzora nad izborom, organizacijo in časovno umestitvijo programskih vsebin). Čemur pa seveda v primeru vsebin – ki so bile predvajane *proti plačilu* nikakor ni moč zadostiti, namen takšnega predvajanja je namreč v absolutnem nasprotju s primarnim poslanstvom (radijskega) medija. Še več, poslušalec, ne da bi bil o tovrstnem (denarnem) poslu obveščen, sprejema vsebino brez potrebne kritične distance – kot izbor glasbenega urednika posamezne radijske postaje.

Zgoraj omenjena pritrdilna odgovora dveh evropskih regulatorjev, ki payolo regulirata (oziroma sta to vsaj poskušala), predstavljata zanimiv uvid v proces soočanja s prakso, ki je sicer v drugih državah malo prisotna ali pa s stališča medijske zakonodaje prezrta oziroma razumljena kot področje, izven njenih pristojnosti. Podobno francoskemu pristopu zgoraj recimo Nizozemska tudi pravno-formalno ureja to področje »sodelovanja« med producentom/glasbenim izvajalcem in *komercialnim radiem*, tako da ga pod določenimi pogoji dopušča (v primeru kršitev pa je za nadzor pristojen tamkajšnji urad za varstvo konkurence). Ne velja pa isto za javni servis, kjer so zahteve nevmešavanja komercialnih interesov v uredniško politiko strožje in zagotavljanje javnega interesa in s tem povezanega izvajanja temeljnega poslanstva medijev v nobenem primeru ne sme podlegati ozkoglednim parcialnim komercialnim interesom. Sicer sledeč podobnim, zgoraj predstavljenim izhodiščem, pa vendarle precej svojstven in tudi zato zanimiv pristop predstavlja angleški primer. Tamkajšnji regulator oziroma država je namreč v luči enakopravnega obravnavanja televizijskega in radijskega medija v preteklosti že poskušala legalizirati payolo (spodbujen tudi z implementacijo AVMSd (l. 2010), ki je za televizijski medij z uvedbo promocijskega umeščanja izdelkov bistveno sprostila do takrat sicer precej *stroge* evropske zahteve na področju oglaševanja), ki bi bila tako pod določenimi pogoji (v prvi vrsti zagotavljanje transparentnosti) dovoljena oblika komercialnega vpliva na selekcijo glasbe in njeno predvajanje. Zanimivo je dejstvo, da je bil zakonski predlog legalizacije zavržen, še zanimivejše pa to, da je bil v zvezi z njegovo zavrnitvijo dosežen širok konsenz vseh vpletenih deležnikov, ki so v uveljavitvi tovrstnega poslovnega modela prepoznali preveliko vstopno prepreko za vse glasbene izvajalce, tudi tiste neveljavljene, v duhu zagotavljanja enakopravnosti dostopa do etra, prevelik vpliv pa bi se utegnil kazati tudi pri raznolikosti in pestrosti ponudbe in bi tako negativno vplival na celotno glasbeno industrijo.

Država (regulatorni organ)	Zaznavanje oz. regulacija poslovnega modela	Posebnosti oziroma kako bi se regulator soočil s poslovnim modelom?
Belgija (CSA)	NE	Dopuščena možnost obstoja poslovnega modela.
Danska (Radio and Television Board, Agency for Culture and Palaces)	NE	/
Estonija (TRA)	NE	Nikoli prejeta pritožba ali insinuacija v zvezi.
Grčija (NCRT)	NE	Nikoli prejeta pritožba ali insinuacija v zvezi.

Francija (CSA)	(NE)	Regulator prakse uradno ne obravnava (ni zakonske pristojnosti), a zavedanje, da »tihi dogovori« med izdajatelji in producenti obstajajo. Naj bi šlo za simbiozo med producentom/izvajalcem in komercialnim radiem (predstavitev novih albumov, glasbenikov – radio kot medijski partner na koncertu).
Irska (BAI)	NE	V primeru zaznave poslovnega modela bi prakso razumeli kot kršitev njihove medijske zakonodaje (AVKS), in sicer v segmentu prikritega oglaševanja . Ravno tako bi praksa trčila ob zakonsko določbo, da oglaševalec, sponzor oziroma promocijski umeščevalec ne sme vplivati na uredniško neodvisnost pri izboru in oblikovanju programa.
Litva (RTCL)	NE	Dopuščajo možnost obstoja poslovnega modela. Prakso razumejo v okviru koncepta dovoljenja – nadzor nad programskimi zahtevami – vsebina in ne način njenega izbora oziroma pridobitve.
Luksemburg (ALIA)	NE	Nikoli prejeta pritožba ali insinuacija v zvezi.
Makedonija (Agency for Audio and Audiovisual Media Services)	NE	Nikoli prejeta pritožba ali insinuacija v zvezi.
Nemčija (DLM)	NE	Dopuščajo možnost obstoja poslovnega modela. V primeru zaznave poslovnega modela bi prakso razumeli kot kršitev njihove medijske zakonodaje (AVKS) .
Nizozemska (CvdM)	DA	Vsakdanja poslovna praksa, ki je tolerirana – pri komercialnih radiih (morebitne kršitve obravnava urad za varstvo konkurence). Drugače za javni servis , za katerega morajo veljati strožja merila pri vmešavanju komercialnih interesov v uredniško politiko.
Norveška (Medietilsynet)	NE	Nikoli prejeta pritožba ali insinuacija v zvezi.
Poljska (KRRiT)	NE	Dopuščena možnost obstoja poslovnega modela.

Slovaška (CBR)	NE	/
Švedska (MPRT)	NE	Nikoli prejeta pritožba ali insinuacija v zvezi.
Švica (BAKOM, OFCOM, UFCOM)	NE	Dopuščena možnost obstoja poslovnega modela, a brez regulatornih izkušenj na tem področju.
Velika Britanija (Ofcom)	DA, neuspeli regulatorjev/zakonodajalčev poskus legalizacije komercialnega dogovora pri selekciji skladb in nj. predvajanju.	Poslovni model je strogo prepovedan. Dopustitev komercialnih vplivov na program šele z legalizacijo promocijskega umeščanja izdelkov – televizijski medij (AVMSd). Posledično je regulator pripravil predlog (l. 2010), s katerim bi se sprostile tudi zakonske zahteve za radijske programe – dopustitev komercialnega vpliva na selekcijo glasbe in njeno predvajanje (zagotovitev transparentnosti). A je bil po javni razpravi predlog zavržen (širok konsenz izdajateljev, glasbene industrije, oglaševalcev – takšni dogovori bi lahko imeli negativen vpliv na glasbeno industrijo, višino oziroma pojav finančnih vložkov za vstop na glasbeno tržišče, raznolikost komercialnih radijev in glasbene ponudbe, skladatelje, producente, oboževalce), zato še vedno velja, da je kakršnokoli plačilo izdajateljem prepovedano, ker bi lahko vplivalo na selekcijo glasbe in nj. predvajanje (skrb za javni interes, raznolikost predvajane glasbe). Čeprav regulator v praksi zaznava, da obstajajo dogovori med radii in glasbeno industrijo, a jih je brez sodelovanja obeh omenjenih deležnikov skoraj nemogoče dokazati.

Tabela 2: Pregled zakonskih ureditev poslovnega modela »payola« v evropskih državah, v okviru pristojnosti regulatorjev, pristojnih za medije